

четата през 1867 г., а през 1873 г. загинал като войвода на малка чета, и много други.

Немалкото жертви, дадени от четите са Панайот Хитов, показват, че тези чети наистина са воювали с турската власт, полиция, войска, башибозуци и пр., че не са правили разходки из Стара планина и на други места, а са давали кръвта и живота си за извоюването на свободата.

Израстнал като ярка фигура в хайдушката и четническата борба, в цялостно-революционно движение на нашия народ, Панайот Хитов е бил и си остава в родната ни история като необикновен и неповторим народен войвода, чието име и слава никога няма да бъдат забравени.

---

1. Виж напр.: Косев, Константин. Панайот Хитов. Живот и революционна дейност. С., 1963; Колев, Тилю. Българските доброволци в Сръбско-турската война от 1876 г. Четата на Панайот Хитов. Казанлък, 1896; Стойчев, Иван Кр. Материали за дейността на Панайот Хитов. С., 1939; В. Юнак, № 4, 25 ян. 1898; Хитов, П. Моето пътуване по Стара планина и животоописанието на някои стари и нови войводи. Букурещ, 1872; Захариев, К. Панайот Хитов. С., 1926 и др. 2. Макар и ценни със своята фактология, двете книги - на Иван Кр. Стойчев и Тилю Колев, осветляват дейността на П. Хитов само през 1876 г. 2а. Виж: Чолов, Петър. Българските въоръжени чети и отряди през XIX век. С., 2003, с. 397. 3. Хитов, П. Спомени за хайдутството. С., 1975, с. 111. 4. Пак там, с. 11-45. 5. Пак там, с. 16. 6. Пак там. 7. Кинов, Иван и др. Въоръжената борба на българския народ. С., 1961, с. 176 - 178; Хитов, П. Моето пътуване по Стара планина. С., 1962, с. 71 - 73; Хитов, П. Как станах хайдутин. С., 1982 с. 173 - 191; Хитов, П. Спомени от хайдутството. С., 1975, с. 67 - 86. 8. За четата на П. Хитов от 1867 г. виж: Великов, Стефан и Ферманджиев Н., Панайот Хитовата чета от 1867 г. - В: б. Михаил Димитров, 1974, с. 311 - 330; Димитров, Георги. Княжество България. Ч. 2. Пловдив, 1896, с. 254 - 256; Хитов, П. Чит. кн. Моето пътуване по Стара планина..., 1940; Кършовски, П. С. Из миналото на Елена. Т.2, с. 22 - 23. 9. Богданов, Иван. Въстаници. 1969, с. 180 - 183. 10. Косев, К. Чит. кн., с. 74 - 77; Страшимиров, Д. Т. История на Априлското въстание. Т. I, С., 1903, с. 252, 104, 357, 806 и др. 11. Косев, К. Чит. кн., с. 110. 12. Колев, Тилю. Чит. кн. 13. Богданов, Ив. Чит. кн., с. 240 - 243. 14. Чолов, П. Българите в Сръбско-турската война. Ръкопис. ЦДИА, ф. 686, оп. I. 15. Колев, Тилю. Чит. кн.; Стойчев, Иван Кр. Чит. кн.; Страшимиров, Д. Т. Чит. труд. 16. Де Прерадович. Българското опълчение в Руско-турската война 1877/1878. Русе, 1884; Димитров, Георги. Руско-българската бойна дружба през Освободителната война. С., 1958; Паренсов, П. Из прошлое. С. Петербург, 1901. 17. Хаджиев, Иван. Из моите доброволчески спомени от Съединението. - Сливница, г. 25, № 336 - 337, 5 ноем. 1918, с. 6.